

grundlovgivende Rigsdags Forhandlinger bedre. Jeg har ikke været saa heldig at kunne opdage, med hvilken Kompetence han giver dette Raad. Han vilde ved selv at oplæse og citere noget af den grundlovgivende Rigsdags Forhandlinger veilede mig i saa Henseende; men naar hans Kundskab ikke er bedre, end at Alt det, som han oplæste og citerede, kun var en Gjentagelse af, hvad jeg havde sagt et Dieblit i Forveien, saa ser jeg ikke nogen overlegen Autoritet for mig, hvis Raad jeg i saa Henseende kan tillægge nogen Betydning. Han yttrede dernæst om mig personlig, at min Røst var ligesom en Duft fra Absolutismens Dage. Dertil vil jeg sige, at det er mig kjært (Hør), Ja, der er virkelig en Trang hos mig til en Duft fra Absolutismens Dage, en Duft af den, jeg vil sige sande Gresstøvelse og Hæderlighed i Debatten, saa at man kan føre en Diskussion med Modstandere som med Mænd, der have gjenfædig Agtelse for hinanden; thi selv om man vil sige, at der maaste er noget for meget Blomsterduft og Nøgelse i den, er dette mig dog behageligere end den Kloakduft, som ser over det, man kalder den demokratiske Duft i vore Dage.

Formanden (Berg): Jeg foreslaar at det ærede Medlem lader dette Udtryk falde ud af Debatten; det er ikke ganske passende.

Sagd: Jeg synes, det passer udmærket.

Formanden (Berg): Men nu passer det ikke længere efter min Bemærkning.

Sagd: Saa skal jeg undlade at bruge det. — Jeg skal da komme til en anden Bemærkning i det noble Foredrag, som vi hørte af det ærede Medlem fra Leire (Holstein), i hvilket han paa en saa smuk, smagfuld og hensynsfuld Maade omtalte sine politiske Modstandere, at jeg fandt mig foranlediget til ved en Afbrudelse at karakterisere den. Han yttrede da, at man brød sig ikke meget om, hvad jeg sagde. Naa, Betskedenheden burde ganske vist byde mig at tage ham paa Ordet, men jeg vil dog sige, at jeg ikke rigtig tror, at han mener det, og jeg skal sige hvorfor: Fordi jeg altid har været den Mand, der vilde staa til Ansvar for, hvad jeg sagde. Hvis jeg havde misbragt Ordets Frihed og Ansvarsløshed i denne Sal til at overfalde fraværende Mænd

paa en saa uforsvarlig Maade, at man bag efter upaatakt af mig kunde kalde mig en Løgner og Gressfjænder, saa var det berettiget af ham ikke til at bryde sig om, hvad jeg sagde; men efter at have udtalt dette, finder jeg ingen Anledning til at tage de hæderlige Mænd i Forsvar, som staa høit hævede over dette Medlems Dom.

Formanden (Berg): Udenforstaaendes Dom over, hvad der udtales her i Salen, gælder jo ikke uden, for saa vidt Thinget giver sit Samtykke til Sagsanlæggelse. Hvad det ellers er passende at sige her i Salen, er alene afhængigt af Formandens Skjøn.

Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds har begjært Ordet for 3die Gang. Under Forudsætning af Thingets Samtykke (Ophold) har det ærede Medlem Ordet.

Monrad: Jeg finder, at det foreliggende Lovforslag strider mod Grundloven. Det er ganske rigtigt, at det udbeder sig hos Folkethinget Bemyndigelse til at udøve de Rettigheder, som ere indbefattede i Forslaget, men en af hele Rigsdagen og Regjeringen vedtagen Lov kan meget godt være grundlovstridig. Derjom Regjeringen foreslaar og Rigsdagen vedtager, at naar et Forslag af Regjeringen havde fundet Landstingets Bifald, saa skulde det være Lov, at naar en Bevilling havde faaet Landstingets Bifald, saa skulde den være bevilget, saa vilde en saadan Lov være grundlovstridig, og det er noget deraf, som vi her opfordres til at gjøre, thi denne Lov, der her foreligger, vilde, hvis den blev vedtagen, give Regjeringen en Bemyndigelse til at udrede Afgifter, der vare nægtede af Folkethinget. Det er denne Bemyndigelse, som gjør, at denne Opfordring strider mod Forsatningen. Det er besynderligt, at kloge Mænd, til hvem jeg har set op, ikke kunne forstaa dette. Man har to Slags Provisorier. En provisorisk Lov kan have to Slags Indhold. Det ene er, at den kun optager det, der er bevilget eller samtykket i af begge Rigsdagens Afdelinger, det er den ene Slags; den Slags provisoriske Love er der i Grunden ingen videre Fornøielse ved, de ere saa knappe, dem kunne man ligesaa gjerne undvære. Men saa er der en anden Slags provisoriske Love, hvis Indhold er, at man optager det, som er blevet bevilget af et af Thingene, af Landstinget, det er nok, at det er bevilget af et af Thingene. Det er den anden Slags provisoriske Love, paa dem kan man jo faae temmelig Nigeligt, det er indlysende af sig